

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

19. turklāt uzskata, ka saistībā ar sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu juridisko izdevumu obligātā apdrošināšana radīs nepārprotamu bremsējošu efektu prasību atrisināšanai ārpusstiesas ceļā, palielinās tiesā izskatāmo lietu skaitu un, visbeidzot, nepamatoti palielināsies darba slodze tiesās, tādējādi radot pašreizējā un topošā juridisko izdevumu brīvprātīgas apdrošināšanas tirgus darbības destabilizācijas draudus;
20. tādēļ uzskata, ka iespējamo priekšrocību varētu būt mazāk nekā negatīvo seku, kuras rada juridisko izdevumu obligātās apdrošināšanas iekļaušana sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā;
21. mudina Komisiju kopā ar dalībvalstīm veikt turpmākos nepieciešamos pasākumus, lai, galvenokārt jaunajās dalībvalstīs, palielinātu informētību par tiesiskās aizsardzības apdrošināšanu, kā arī citiem apdrošināšanas produktiem, īpašu uzmanību pievēršot patērētāju informēšanai par priekšrocībām, kuras sniedz iespēja iegādāties un izmantot viena vai cita veida apdrošināšanu;
22. ņemot vērā šo kontekstu, uzskata, ka valstu regulatīvajām iestādēm ir izšķiroša nozīme citu dalībvalstu paraugprakses pārņemšanā un īstenošanā;
23. tādēļ aicina Komisiju palielināt patērētāju aizsardzību, galvenokārt pieprasot, lai dalībvalstis mudinātu to regulatīvās iestādes un apdrošināšanas valsts uzņēmumus vairāk sniegt informāciju par juridisko izdevumu brīvprātīgas apdrošināšanas pieejamību;
24. uzskata, ka pirms līguma slēgšanas par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu varētu sniegt informāciju par iespēju iegūt juridisko izdevumu apdrošināšanu;
25. aicina dalībvalstis mudināt valsts regulatīvās iestādes un starpniekiestādes, lai tās informē patērētājus par iespējamo risku un brīvprātīgo papildu apdrošināšanu, kas varētu patērētājam nodrošināt tādas priekšrocības kā juridisko izdevumu apdrošināšana, palīdzības apdrošināšana un apdrošināšana pret zādzību;
26. aicina tās dalībvalstis, kuras nav izveidojušas alternatīvas strīdu izšķiršanas sistēmas prasību apmierināšanai, apsvērt šādu sistēmu ieviešanu, ņemot vērā citu dalībvalstu paraugpraksi;
27. prasa, lai Komisija pēc Romas II regulas ⁽¹⁾ pieņemšanas pāragri neinterpretētu pētījumu rezultātus par miesas bojājumu diferencēšanu, kuri varētu ieteikt uz apdrošināšanu balstītu risinājumu un līdz ar to attiecīgus grozījumus Ceturtajā direktīvā par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.).

Koordinēta stratēģija, lai uzlabotu cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā

P6_TA(2008)0387

Eiropas Parlamenta 2008. gada 2. septembra rezolūcija par koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no krāpšanas nodokļu jomā (2008/2033(INI))

(2009/C 295 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. maija paziņojumu par nepieciešamību izveidot savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (COM(2006)0254),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. novembra paziņojumu par vairākiem nozīmīgiem aspektiem, kas ir noderīgi, izstrādājot ES stratēģiju krāpšanas apkarošanai PVN jomā (COM(2007)0758),

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 16. aprīļa ziņojumu par administratīvās sadarbības mehānismu izmantošanu cīņā pret krāpšanos ar PVN (COM(2004)0260),
 - ņemot vērā Padomes secinājumus pēc tās sanāksmēm 2008. gada 14. maijā, 2007. gada 5. jūnijā, 2006. gada 28. novembrī un 2006. gada 7. jūnijā,
 - ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 8/2007 par administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 25. oktobra paziņojumu par nodokļu un muitas politikas ieguldījumu Lisabonas stratēģijā (COM(2005)0532),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. februāra paziņojumu par PVN sistēmas izmaiņas pasākumiem, lai apkarotu krāpšanu (COM(2008)0109),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. marta priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem, un priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1798/2003, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem (COM(2008)0147),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 14. maija sanāksmes secinājumus par nodokļu jautājumiem saistībā ar nolīgumiem, kas Kopienai un tās dalībvalstīm jānoslēdz ar trešām valstīm,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0312/2008),
- A. tā kā krāpšana nodokļu jomā rada nopietnas sekas dalībvalstu budžetiem un Eiropas Savienības resursu sistēmai, tās rezultātā tiek pārkāpti godīga un pārredzama nodokļu režīma principi, un tā var izraisīt konkurences traucējumus, tādējādi negatīvi ietekmējot iekšējā tirgus darbību; tā kā krāpšana nodokļu jomā godīgiem uzņēmumiem rada neizdevīgus konkurences nosacījumus, un zaudētos nodokļu ieņēmumus galu galā kompensē Eiropas nodokļu maksātāji, maksājot cita veida nodokļus;
- B. tā kā krāpšana nodokļu jomā apdraud taisnīgumu un taisnīgu nodokļu uzlikšanu, jo zaudētos publisko finanšu ienākumus bieži vien kompensē nodokļu pieaugums, ko izjūt vienkāršākie un godīgākie nodokļu maksātāji, kuriem nav iespējas vai vēlmes pārkāpt vai neievērot savas nodokļu maksāšanas saistības;
- C. tā kā pārrobežu tirdzniecības paplašināšanās, ko veicināja iekšējā tirgus izveidošana, izraisījusi arvien lielāku skaitu darījumu, kur nodokļa uzlikšanas vieta un PVN maksātāja personas reģistrācijas vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs;
- D. tā kā, izmantojot pašreizējās nodokļu sistēmas sadrumstalotību un nepilnības, krāpšanai nodokļu jomā saistībā ar pārrobežu darījumiem ir parādījušies jauni veidi, piemēram, "karuselveida" krāpniecība jeb "pazudušā tirgotāja" darījumi Kopienas iekšienē, un tā kā ir vajadzīgas izmaiņas PVN piemērošanā;
- E. tā kā krāpšana un izvairīšanās no PVN maksāšanas ietekmē Eiropas Savienības budžeta finansējumu, jo šo pārkāpumu rezultātā palielinās vajadzība pēc dalībvalstu pašu resursiem, kuru pamatā ir nacionālais kopienākums;

(1) OV C 20, 25.1.2008., 1. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

- F. tā kā krāpšanas apkarošana, kas lielākoties ietilpst dalībvalstu kompetencē, ir problēma, kuru nav iespējams atrisināt atsevišķas valsts mērogā;
- G. tā kā globalizācija rada arvien lielākas starptautiska līmeņa grūtības cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā, ņemot vērā trešās valstīs reģistrētu uzņēmumu arvien lielāko iesaistīšanos "karuseļveida" krāpniecībā, elektroniskās tirdzniecības ekspansiju un pakalpojumu tirgus globalizāciju; tā kā šie faktori rada ievērojamus šķēršļus starptautiskās sadarbības uzlabošanai, jo īpaši PVN jomā;
- H. tā kā nodokļu krāpšanas apjoms Eiropas Savienībā ir saistīts ar šobrīd pastāvošo PVN pārejas sistēmu, kas, būdama pārāk sarežģīta, apgrūtina Kopienas iekšienē veikto darījumu izsekošanu un rada lielāku neskaidrību, tādējādi paverot iespējas ļaunprātīgai rīcībai;
- I. tā kā, pārbaudot iespējas apkarot nodokļu krāpšanu, Komisijai un dalībvalstīm, cik vien iespējams, jācenšas izvairīties no tādiem pasākumiem, kas uzņēmumiem un nodokļu iestādēm varētu radīt nesamērīgi lielu administratīvo slogu vai diskriminēt tirgotājus;
- J. tā kā Komisija un Revīzijas palāta ir konsekventi paziņojušas, ka sistēma dalībvalstu savstarpējai informācijas apmaiņai par Kopienas iekšējo preču piegādi nenodrošina būtisku un savlaicīgu informāciju, lai varētu efektīvi apkarot krāpšanu ar PVN; tā kā minētā apstākļa dēļ ir vajadzīgi skaidrāki un saistošāki noteikumi par sadarbību starp dalībvalstīm un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF);
- K. tā kā dalībvalstu nodokļu sistēmu pienācīgai darbībai ir visai svarīgi izmantot visas pieejamās tehnoloģijas, tostarp vajadzīga arī PVN un akcīzes nodokļu datu elektroniska uzglabāšana un pārsūtīšana; tā kā ikvienā dalībvalstī ir jāuzlabo nosacījumi apmaiņai ar elektroniski uzglabātiem datiem un dalībvalstu tiešai piekļuvei šādiem datiem; tā kā dalībvalstu nodokļu iestādēm jāapstrādā personas dati, pienācīgi ievērojot noteiktos mērķus un ar attiecīgās personas apzinātu piekrišanu vai citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos;
- L. tā kā tirgotāji bieži vien var iegūt tikai nepilnīgu informāciju par savu klientu PVN maksātāja statusu;
- M. tā kā nodokļu krāpšanas atklāšanas līdzekļi jāstiprina, vienlaikus īstenojot spēkā esošos tiesību aktus, kas attiecas uz palīdzību nodokļu iekasēšanā, nodokļu režīmu vienlīdzību un to noderību uzņēmumiem,

ES stratēģija cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā

1. atzīmē, ka ES stratēģijas mērķim cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā jābūt to zaudējumu novēršanai, kas rodas saistībā ar krāpšanu nodokļu jomā, nosakot jomas, kurās var uzlabot gan ES tiesību aktus, gan administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm, efektīvi samazinot krāpšanu nodokļu jomā un, cik vien iespējams, neradot lieku slogu nodokļu administrācijām un nodokļu maksātājiem;
2. aicina dalībvalstis beidzot pievērst atbilstošu uzmanību cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā;
3. atgādina, ka ilgtermiņa risinājums efektīvai cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā joprojām ir tādas PVN sistēmas izveide, kuras pamatā ir izcelsmes princips, proti, ar PVN apliekamiem darījumiem starp dalībvalstīm nodokli iekasētu izcelsmes valstī, nevis piemērotu nulles procenta likmi; atzīmē, ka, piemērojot izcelsmes principu, iekšējā tirgū tirgotām precēm nebūtu vajadzīgs atbrīvojums no PVN un pēc tam to aplikšana ar nodokli galamērķa valstī; atgādina — lai nodrošinātu uz izcelsmes principu balstītas PVN sistēmas darbību, ir vajadzīga starpniecības sistēmas izveide, kā minēts Komisijas sākotnējā priekšlikumā 1987. gadā;
4. pauž nožēlu, ka dažu dalībvalstu bloķējošā attieksme pēdējo desmit gadu laikā pārvilkusi svītru jebkurai efektīvai ES stratēģijai cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā;

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

5. pauž nožēlu, ka, neskatoties uz daudzpusīgu analīzi, prasībām un iebildumiem, Padome līdz šim nav pieņēmusi efektīvu stratēģiju cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā;

6. mudina Komisiju, neskatoties uz pēdējo gadu desmitu neveiksmēm, turpināt aktīvi meklēt problēmas risinājumu;

Vispārīgi jautājumi — krāpšanas nodokļu jomā apjoms un sekas

7. atzīst, ka ar krāpšanu nodokļu jomā saistīto kopējo (tiešo un netiešo) nodokļu zaudējumu apmērs tiek lēsts no 200 miljardiem EUR līdz 250 miljardiem EUR, kas atbilst 2—2,25 % Eiropas Savienības IKP, tostarp 40 miljardi EUR ir saistīti ar krāpšanu PVN jomā, kas pēc aprēķiniem veido 10 % no PVN ieņēmumiem, 8 % no kopējiem alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa ieņēmumiem 1998. gadā un 9 % no kopējiem tabakas izstrādājumu akcīzes nodokļa ieņēmumiem; tomēr pauž nožēlu par to, ka nav pieejami precīzi skaitļi, jo dalībvalstu ziņojumu standarti ir ļoti atšķirīgi;

8. aicina veidot visās dalībvalstīs vienotus datu pārskatus kā pamatu pārskatāmībai un valsts līmeņa pasākumiem cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā;

9. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstu līmenī apkopotu datu trūkuma dēļ nav iespējams nedz pienācīgi uzzināt patieso problēmas mērogu, nedz attiecīgi novērtēt pārmaiņu — gan pozitīvu, gan negatīvu — pārraudzību;

10. aicina Komisiju apsvērt jautājumu par saskaņotu Eiropas sistēmu datu apkopošanai un statistikas sagatavošanai par krāpšanu nodokļu jomā, lai varētu iespējami precīzi novērtēt šā fenomena patieso apjomu;

11. atgādina, ka ēnu ekonomiku nevar likvidēt bez piemērotu stimulu mehānismu ieviešanas; turklāt iesaka, ka dalībvalstīm, izmantojot Lisabonas pārskatu, ir jāsniedz ziņojumi par to, kādus panākumus tās guvušas cīņā pret ēnu ekonomiku;

Pašreizējā PVN sistēma un tās trūkumi

12. atzīmē, ka krāpšana PVN jomā izraisa īpašas bažas attiecībā uz iekšējā tirgus darbību, jo tai ir tieša pārrobežu ietekme, tā ir saistīta ar ievērojamiem ieņēmumu zaudējumiem un tai ir tieša ietekme uz ES budžetu;

13. atkārtoti uzsver, ka pašreizējā PVN sistēma, ko ieviesa 1993. gadā, bija paredzēta tikai kā pārejas sistēma un ka Parlaments ir lūdzis Komisiju līdz 2010. gadam nākt klajā ar ieteikumiem galīgajam lēmumam par piemērojamo PVN sistēmu;

14. apgalvo, ka personu pārvietošanās brīvība un brīva preču, pakalpojumu un kapitāla aprite iekšējā tirgū kopš 1993. gada, kā arī mazizmēra lielas vērtības preču ražošanas tehnoloģiju attīstība kopumā arvien vairāk apgrūtina cīņu pret krāpšanu PVN jomā, un to vēl vairāk saasina pašreizējās sistēmas sarežģītība un sadrumstalotība, kas apgrūtina darījumu izsekojamību un paver vēl vairāk iespēju ļaunprātīgai rīcībai;

15. atzīmē, ka pieaug "pazudušā tirgotāja" krāpšanas gadījumu skaits, kā arī PVN sistēmas ļaunprātīga izmantošana noziedzīgos grupējumos, kuri izstrādā uz sistēmas trūkumiem balstītas shēmas; uzsver *Eurojūt* ierosināto lietu saistībā ar "karuselveida" krāpniecību ar PVN, kurā iesaistītas 18 dalībvalstis un kopējais izkrāpto nodokļu apjoms tiek lēsts ap 2,1 miljardiem euro;

16. atbalsta Komisijas centienus pašos pamatos mainīt pašreizējo PVN sistēmu; atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis tagad uzskata šo jautājumu par prioritāti, un mudina tās būt gatavām šajā jomā veikt nopietnus pasākumus;

17. uzskata, ka pašreizējā sistēma ir novecojusi un ka tā kardināli jāmaina, nenoslogojot godīgus uzņēmumus ar birokrātiskām prasībām; uzskata, ka *status quo* saglabāšana neatrisina problēmu;

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

Alternatīvas pastāvošajai PVN sistēmai*Apgrieztās nodokļu iekasēšanas mehānisms*

18. atzīmē, ka apgrieztās nodokļu iekasēšanas sistēmā PVN maksā pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, nevis piegādātājs; atzīst, ka šīs sistēmas priekšrocība ir iespēja nepieļaut iesaistīšanos "pazudušā tirgotāja" krāpšanā, nosakot, ka par PVN nomaksu ir atbildīgs pircējs, kam piegādā preces, vai pakalpojumu saņēmējs;

19. atzīmē, ka dubultā PVN sistēmas izveide kavētu efektīvu iekšējā tirgus darbību un radītu vēl sarežģītāku veidu, kas varētu bremzēt ieguldījumus uzņēmējdarbībā, ko savukārt ilgtermiņā varētu pārvarēt tikai ar obligātas vispārinātas apgrieztās nodokļu iekasēšanas sistēmas palīdzību, nevis ar brīvprātīgu vai izvēlētu piegāžu atlases sistēmu;

20. atzīmē arī to, ka apgrieztās nodokļu iekasēšanas sistēma nepieļauj maksājumu pa daļām un kopējais PVN tiek maksāts tikai piegādes ķēdes beigu posmā, atkāpjoties no pašregulējoša PVN kontroles mehānisma; brīdina, ka var parādīties jauni krāpšanas veidi, arī palielināti nodokļu zaudējumi mazumtirdzniecības līmenī un ļaunprātīga PVN reģistrācijas numuru izmantošana, un ka šādas krāpšanas apkarošana, ieviešot papildu pārbaudes, varētu radīt papildu administratīvo slogu godīgiem tirgotājiem; tāpēc mudina ievērot piesardzību un nopietni apsvērt apgrieztās nodokļu iekasēšanas sistēmas ieviešanu; tomēr atzīmē, ka robežvērtības piemērošana, lai ierobežotu ar nodokli neaplikta galapatēriņa risku, var palīdzēt cīņā pret krāpšanu un uzskata, ka Padomes ierosinātā 5 000 EUR robežvērtība ir pamatota;

Izmēģinājuma projekts

21. saglabājot piesardzību un kritisku attieksmi, atzīmē, ka izmēģinājuma projekts var dalībvalstīm palīdzēt labāk izprast risku, kas saistīts ar apgrieztās nodokļu iekasēšanas mehānismu, un mudina Komisiju un dalībvalstis noteikt pienācīgas garantijas, lai nodrošinātu, ka izmēģinājuma projekta darbības laikā nedz dalībvalsts, kura piedalās projektā, nedz jebkura cita dalībvalsts netiek pakļauta lieliem riskam;

Kopienas iekšējo preču piegāžu aplikšana ar nodokļiem

22. uzskata, ka vislabākais risinājums, apkarojot ar pārrobežu piegādēm saistītu krāpšanu PVN jomā, ir tādas sistēmas ieviešana, kurā Kopienas iekšējo piegāžu atbrīvojums no PVN ir aizstāts ar 15 % nodokļa likmi; atzīmē, ka šīs sistēmas darbībai būtu labāk, ja dažādās un sarežģītās samazinātās likmes tiktu būtiski vienkāršotas, līdz minimālam līmenim samazinot administratīvo slogu uzņēmumiem un nodokļu iestādēm; atzīmē, ka atsevišķi PVN likmju samazinājumi, kas ieviesti pirms 1992. gada, rūpīgi jāizskata un jānovērtē, vai tie ir ekonomiski pamatoti;

23. atzīst, ka sakarā ar diferencētām PVN likmēm Kopienas iekšējo piegāžu aplikšana ar nodokli būs saistīta ar maksājumu līdzsvarošanas nepieciešamību starp dalībvalstīm; uzskata, ka šādu līdzsvarošanu varētu veikt ar starpniecības centra palīdzību, kas atvieglotu ieņēmumu nodošanu no vienas dalībvalsts uz citu; uzsver, ka starpniecības centra darbība tehniski ir iespējama;

24. uzskata, ka decentralizētu starpniecības centru sistēma būtu piemērotāka un ka to varētu izveidot ātrāk, jo tā dalībvalstīm dotu iespēju divpusējās sarunās vienoties par svarīgiem aspektiem, ņemot vērā šo valstu tirdzniecības bilanci, to PVN sistēmas darbības līdzību, kontroles mehānismus un savstarpēju uzticēšanos;

25. uzsver, ka piegādi saņemošās dalībvalsts nodokļu administrācijas pienākums ir iekasēt PVN no sava piegādātāja un, izmantojot starpniecības sistēmu, nodot to tās valsts nodokļu administrācijai, kurā noticis Kopienas iekšējais pirkums; atzīst, ka starp nodokļu administrācijām jādibina savstarpējas uzticēšanās attiecības;

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

Administratīvā sadarbība un savstarpējā palīdzība PVN, akcīzes nodokļa un tiešo nodokļu jomā

26. uzsver, ka dalībvalstis vienas pašas nevar apkarot pārrobežu krāpšanu nodokļu jomā; uzskata, ka informācijas apmaiņa un sadarbība dalībvalstu starpā un ar Komisiju gan pēc būtības, gan tempa ziņā ir bijusi nepietiekama, lai efektīvi apkarotu krāpšanu nodokļu jomā; uzskata, ka tieša saziņa starp vietējiem un valsts līmeņa krāpšanas apkarošanas birojiem nav nedz pietiekami attīstīta, nedz īstenota, un rezultātā vērojama neefektivitāte, nepietiekama administratīvās sadarbības struktūru izmantošana un novēlota saziņa;

27. uzstāj — lai aizsargātu savus nodokļu ieņēmumus, kas saistīti ar iekšējo tirgu, visām dalībvalstīm ir jāveic līdzīgi pasākumi pret nodokļu nemaksātājiem, neatkarīgi no tā, kur radušies ieņēmumu zaudējumi; aicina Komisiju ierosināt iespējamus mehānismus, lai dalībvalstu starpā veicinātu šādu sadarbību;

28. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par grozījumu veikšanu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ un Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā⁽²⁾, lai no 2010. gada paātrinātu informācijas apkopošanu un apmaiņu par Kopienas iekšējiem darījumiem; atzīst, ka ierosinātie noteikumi par ziņojumiem viena mēneša robežās radīs papildu administratīvo slogu uzņēmumiem, kas sniedz tikai tādu pakalpojumu, uz kuriem šie noteikumi pašlaik neattiecas, tomēr atzīst, ka tas ir vajadzīgs, lai izvairītos no "karuselveida" krāpniecības dažu pakalpojumu jomā;

29. mudina Padomi ātri pieņemt ierosinātos pasākumus un aicina Komisiju iesniegt papildu priekšlikumus par visu dalībvalstu automatizētu pieeju dalībvalstu datiem, kas nav sensitīvi un kas attiecas uz šo valstu nodokļu maksātājiem (uzņēmējdarbības nozare, atsevišķi dati par apgrozījumu utt.), kā arī par tādu procedūru saskaņošanu, kas attiecas uz PVN maksātāju reģistrāciju un izslēgšanu no reģistra, lai nodrošinātu, ka fiktīvus nodokļu maksātājus ātri identificē un izslēdz no reģistra; uzsver, ka dalībvalstīm ir jāuzņemas atbildība par savu datu atjaunināšanu, jo īpaši saistībā ar izslēgšanu no reģistra un fiktīvo nodokļu maksātāju reģistrāciju;

30. atgādina, ka Lisabonas stratēģijas ieviešanu varētu kavēt "nodokļu paradīzes", ja tās liks pārmērīgi pazemināt nodokļu likmes un kopumā mazinās nodokļu ieņēmumus;

31. uzsver arī to, ka, pastāvot budžeta disciplīnai, jebkāda nodokļu bāzes samazināšana apdraudēs dalībvalstu spēju panākt atbilstību grozītajam Stabilitātes un izaugsmes paktam;

32. uzsver — lai likvidētu "nodokļu paradīzes", cita starpā ir vajadzīga trīspusēja stratēģija: risināt jautājumu par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, paplašināt darbības jomu Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvai 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem⁽³⁾ un pieprasīt, lai ESAO ar savu dalībvalstu palīdzību piemērotu sankcijas neatsaucīgām "nodokļu paradīzēm";

Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas

33. pauž nožēlu, ka dalībvalstis, izmantojot arvien jaunas atrunas un vilcināšanās taktiku, kavē Direktīvas 2003/48/EK grozīšanu, un aicina Komisiju, neskatoties uz pretestību, iespējami drīz nākt klajā ar priekšlikumiem;

34. uzsver, ka grozījumiem Direktīvā 2003/48/EK par uzkrājumu procentu nodokli ir jānovērš dažādi šīs direktīvas trūkumi un nepilnības, kas neļauj atklāt izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpnieciskas darbības nodokļu jomā;

35. aicina Komisiju izpētīt Direktīvas 2003/48/EK par uzkrājumu procentu nodokli iespējamus grozījumu variantus, izskatot arī iespēju paplašināt direktīvas darbības jomu attiecībā uz juridisko personu veidiem un finanšu ieņēmumu avotiem;

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 2. septembris

36. mudina Eiropas Savienību arī turpmāk iekļaut darba kārtībā “nodokļu paradīžu” likvidāciju visā pasaulē, ņemot vērā negatīvās sekas, ko “nodokļu paradīzes” rada dalībvalstu nodokļu ieņēmumiem; aicina Padomi un Komisiju izmantot Eiropas Savienības kā tirdzniecības lielvaras ietekmi, risinot sarunas par tirdzniecības un sadarbības nolīgumiem ar “nodokļu paradīžu” valdībām, lai pārliecinātu tās atcelt nodokļu noteikumus un praksi, kas veicina izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpniecību; atzinīgi vērtē Padomes 2008. gada 14. maija ieteikumus, kas sperts kā pirmais solis, tirdzniecības nolīgumos iekļaut klauzulu par labu pārvaldību nodokļu jautājumos; prasa Komisijai turpmākajās sarunās par tirdzniecības nolīgumiem nekavējoties nākt klajā ar šādu klauzulu;

*
* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

2011. gada pasludināšana par Eiropas brīvprātīgā darba gadu

P6_TA(2008)0389

Eiropas Parlamenta deklarācija par to, lai 2011. gadu pasludinātu par Eiropas brīvprātīgā darba gadu

(2009/C 295 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa rezolūciju par brīvprātīgā darba nozīmi ekonomiskajā un sociālajā kohēzijā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūciju (2007. gada 16. novembris) par kopīgu mērķu īstenošanu saistībā ar jauniešu brīvprātīgām darbībām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,
- A. tā kā brīvprātīgu darbu veic vairāk nekā 100 miljoni dažādu tautību Eiropas iedzīvotāju dažādā vecumā ar dažādiem reliģiskajiem uzskatiem;
- B. tā kā 2007. gadā publicētais Eurobarometra pētījums atklāja, ka trīs no desmit Eiropas iedzīvotājiem veic brīvprātīgu darbu un gandrīz 80 % aptaujāto uzskata, ka brīvprātīgajam darbam ir svarīga nozīme Eiropas demokrātijas dzīvē ⁽³⁾;
- C. tā kā brīvprātīgā darba sektors saskaņā ar aplēsēm veido 5 % no dalībvalstu kopējā iekšējā kopprodukta un attīsta inovatīvas darbības, lai noteiktu sabiedrības vajadzības, uzklautu tās un atbilstīgi rīkotos;
- D. tā kā Eiropas Brīvprātīgo centrs, Eiropas Jaunatnes forums, Brīvprātīgo pakalpojumu organizāciju apvienība, Pasaules Skautu kustības organizācija, “Sarkanā krusta” Eiropas Savienības birojs, organizācijas “*volonteuropa*”, Eiropas veco ļaužu platforma (AGE), “*Solidar*”, “*Caritas Europa*”, “*ENGAGE*”, “*Johanniter International*”, Eiropas Sporta nevalstiskā organizācija un citas organizācijas, kopā pārstāvot tūkstošiem organizāciju, kurās iesaistīti miljoni brīvprātīgo, ir aicinājušas Eiropas iestādes pasludināt 2011. gadu par Eiropas brīvprātīgā darba gadu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0131.

⁽²⁾ OV C 241, 20.9.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ “Eiropas Sociālā realitāte”, Speciālais Eurobarometrs 273, *Wave* 66.3.